

[Socialministeren.]

Amtsvevinspektørerne, antages at ville beløbe sig til 35 Mill. Kr. Dernæst drejer det sig om Anlæg af Automobilveje i Statskove i Nordsjælland, paa Bornholm, i Sønderjylland og omkring Silkeborg samt en Række Veje i Klitplantager i Jylland. Udgifterne til Anlægget af disse Veje anslaaes til 6 Mill. Kr. Udgifterne til forskellige paatænkte Kystsikringsanlæg og Arbejder i og omkring Statshavnene anslaaes til 2,1 Mill. Kr., og Udgifterne til Arbejder af forskellig Art, der ligeledes falder inden for Lovens Rammer, anslaaes for København og Købstæderne til 12 Mill. Kr., hvortil kommer andre Arbejder af forskellig Art paa Landet til 3 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at efter de Undersøgelser, der er foretaget, er der Mulighed for virkelig for Alvor at sætte omfattende Arbejder i Gang.

I Lovforslagets § 2 karakteriseres de Arbejder, der kan sættes i Gang, saaledes: Arbejder, som ellers ikke vilde blive udført, men som dog er af en saadan Karakter, at det maa anses for ønskeligt, at de kommer til Udførelse. Det er altsaa ikke Hensigten, at man bare skal grave et Hul, kaste Jorden op og bagefter fylde det til igen. Det er Hensigten at skabe Arbejde, der har blivende Værdi, men Arbejde, som man ellers ikke i den nærmeste Fremtid vilde sætte i Gang. Til Arbejdet maa kun antages arbejdsløse, der paa Grund af langvarig Arbejdsløshed maa antages at have en meget ringe Mulighed for at komme i Arbejde igen paa sædvanlig Maade, og som derfor staar i Fare for at gaa moralsk til Grunde. For saa vidt angaar arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere, er det tillige en Forudsætning, at de har været uden Beskæftigelse i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar, hvilket vil sige, at de skal være faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen i den almindelig gældende Arbejdsløshedslov. For ikke arbejdsløshedsforsikrede skal der gælde tilsvarende Regler for, at de kan komme i Betragtning ved saadant Arbejde. Der gives altsaa i og for sig ikke i denne Lovbestemmelse nogen Fortrinsret for de arbejdsløshedsforsikrede fremfor de ikke forsikrede, men det skal dog være saadan, at hvor der er Tale om lige Forhold for de paagældende, skal der først og fremmest være Adgang for de arbejdsløshedsforsikrede, der er uden Ret til Understøttelse, til at komme i Arbejde.

Det er i Lovforslagets § 4 bestemt, at den Løn, der skal ydes de Arbejdere, som kommer i Betragtning her, skal fastsættes efter de almindeligt gældende Overenskom-

ster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Fortjenesten bliver dog noget mindre ved, at Arbejdstiden reduceres. Det er fastsat i Lovforslaget, at for Ikke-Forsørgere skal Arbejdstiden ligge mellem 20 og 28 Timer, for Forsørgere mellem 28 og 36 Timer, saa at Arbejdstiden for den enkelte Arbejder fastsættes under Hensyntagen til hans Forhold og Levevilkaarene paa det Sted, hvor han er bosiddende. Det vil være langt at foretrække at gennemføre Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade som her foreslaaet, fremfor at gaa den Vej, som nu er angivet i Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, og reducere Lønnen med 15 pCt. Et saadant Fradrag vilde virke uensartet med Hensyn til Levevilkaarene de forskellige Steder i Landet. Der vilde heller ikke være den Bevægelsesfrihed til at tage Hensyn til Forsørgerpligter, som der bliver efter det her fremsatte Lovforslag, og man vilde ikke faa saa mange i Arbejde ved det enkelte Stykke Arbejde, som man faar ved at reducere Timetallet.

Det er i § 5 fastsat, at hvis en i Foranstaltningen deltagende Person har Indtægt ved andet Arbejde, skal denne Indtægt anmeldes af den paagældende for vedkommende Arbejdsleder, saa hans Indtægt fra anden Side kan tages i Betragtning, naar det skal udregnes, hvor meget Arbejde der kan tilkomme ham, medens han har anden Indtægt. De Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen eller 26 Ugers-Bestemmelsen i den gældende Arbejdsløshedslov, vil ikke ved at faa Arbejde i Henhold til denne Lov kunne generhverve deres Understøttelsesret i Arbejdsløsheds-kassen; det Arbejde, der her er Tale om, lades ude af Betragtning ved Beregningen af deres Arbejdsperioder.

Til Bistand ved Lovens Administration er det i § 6 fastslaaet, at der skal nedsættes et mindre Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for Landbrugsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Socialministeriet.

Til Dækning af Udgifterne ved Lovens Gennemførelse skal samtlige Landets Kommuner udrede 20 pCt. af Udgifterne ved det Arbejde, der sættes i Gang; disse 20 pCt. fordeles mellem Kommunerne efter de almindelige Refusionsregler i Arbejdsløshedslovens Kapitel 5. Endelig skal de Kommuner, i hvilke Arbejdet udføres, afholde 20 pCt. af Udgifterne til Arbejdsløn til de Arbejdere fra Kommunen, som kom i Arbejde i Henhold til Loven. Resten af Udgifterne falder paa Staten, og i § 8 bemyndiges Finansministeren til at tilvejebringe